

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferfeckého a Mgr. Aleše Sabola ve věci

žalobkyně: **O. Ch.**
bytem XXX
zastoupená advokátem Mgr. Ing. Janem Šelderem
sídlem Thámová 402/4, Praha 8

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2019, č. j. MHMP 2214231/2019

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 12 (dále jen „**správní orgán I. stupně**“) ze dne 11. 9. 2019, č. j. P12 36498/2019 (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“). Tím byl podle § 12 odst. 1 písm. b) zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „**zákon o evidenci obyvatel**“), zrušen údaj o místu trvalého pobytu žalobkyně na adrese X.

II. Napadené rozhodnutí žalovaného

2. V napadeném rozhodnutí žalovaný nejprve zrekapituloval průběh správního řízení. Uvedl, že na základě reklamací v agendovém informačním systému evidence obyvatel bylo dne 31. 7. 2019 zjištěno, že dům č. p. X na ulici X, byl odstraněn. Proto si správní orgán I. stupně vyžádal podklady z odboru výstavby Úřadu městské části Praha 12 (dále též „**stavební úřad**“). Tento orgán rovněž potvrdil, že Český úřad zeměměřičský a katastrální stavbu vymazal v roce 1999 z příslušných map katastru nemovitostí. Na základě toho pak stavební úřad vymazal předmětnou stavbu dne 29. 7. 2019 i z evidence registru územní identifikace, adres a nemovitostí (dále jen „**RÚIAN**“). Vzhledem k tomu, že bylo prokázáno, že došlo k odstranění objektu, na jehož adrese měla žalobkyně od 29. 7. 1992 evidován trvalý pobyt, byly splněny podmínky pro zrušení údaje o trvalém pobytu. Žalovaný k tomu poukázal i na to, že ze sdělení odboru výstavby bylo prokázáno, že vedle odstraněné stavby byla na pozemcích parc. č. XA, XB a XC v k.ú. X postavena bez stavebního povolení budova hotelu „Garni“, jež není zkolaudována a vlastník začal pro tuto stavbu používat č. p. X z odstraněného rodinného domu.
3. K odvolacím námitkám pak žalovaný zdůraznil, že pro řízení ve věci zrušení údaje o trvalém pobytu je podstatné, že původní objekt na adrese, na níž byla žalobkyně přihlášena k trvalému pobytu, byl odstraněn a adresa není vedena ani v RÚIAN. Vzhledem k neexistenci adresy trvalého pobytu je přitom nerozhodné i projednávání dědického řízení po zesnulém manželovi žalobkyně ve vztahu k nemovitostem zapsaným pro dané katastrální území na LV č. X, k nimž se vztahuje trvalý pobyt žalobkyně, či otázka uvedení (nesouvisejícího) LV č. X v prvostupňovém rozhodnutí.

III. Žaloba

4. Žalobkyně ve své žalobě v první řadě označila za účelové tvrzení správního orgánu I. stupně, jenž se ve svém rozhodnutí odvolával na řešení reklamace v automatickém informačním systému evidence obyvatel. Připomněla, že od r. 1992, resp. od srpna 1992 byl úřad informován o odstranění části nemovitost č. p. X z důvodu zásahu původní majitelky a posléze na základě několika výkonů státního dohledu a místních šetření mu byl znám osud objektu, který byl koncem r. 1992 zcela zlikvidován a nahrazen objektem novým, připraveným ke kolaudaci v září 1993. Rozhodná událost nastala v r. 1992, tedy před 27 lety a nelze ji tak dle názoru žalobkyně spravedlivě posuzovat podle ustanovení z r. 2000.
5. Dále žalobkyně žalovanému vytýkala, že se ve svém rozhodnutí žádným způsobem nezaobíral daným objektem (zřejmě hotelem „Garni“), popř. řízením o něm, protože na rozdíl od žalovaného má žalobkyně za to, že původní trvalý pobyt zanikne a nový nastoupí, což je jedna z podmínek, aby nebyla nucena oproti své vůli mít trvalý pobyt na sídle ohlašovny Úřadu městské části Praha 12. V novém objektu má žalobkyně smluvně zaručeno doživotní užívání bytové jednotky 3+1. Skutečnost, že stavební úřad o jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

uvedení do provozu rozhoduje více jak 27 let, ovšem nemůže jít k tíži žalobkyně. Aby se správní orgán zbavil této odpovědnosti, využil účelově úmrtí manžela žalobkyně k tomu, že v probíhajícím dědickém řízení, kdy není zatím postaveno na jisto, kdo bude jeho právním nástupcem, nutili konat žalobkyni něco, co by o své vůli nekonala. Bez bližšího vysvětlení pak žalobkyně ještě tvrdila, že podle smluvního ujednání bude novým trvalým bydlištěm žalobkyně hotel Garni + +, nesoucí název "Pension Vojtěch".

6. Závěrem své žaloby pak žalobkyně navrhl, aby soud obě správní rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného, replika žalobkyně a další postup v řízení

7. Ve vyjádření k žalobě setrval žalovaný na závěrech napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že údaj o místě trvalého pobytu občana je údajem toliko evidenčním, což vyplývá mimo jiné i z ustanovení § 10 odst. 2 zákona o evidenci obyvatel. Pro toto správní řízení podle něj není podstatné, kdy došlo k odstranění původního objektu č. p. X. Důležité je, že stavba byla vymazána v RÚIAN. Podle ustanovení § 10 odst. 1 zákona o evidenci obyvatel se místem trvalého pobytu rozumí adresa pobytu občana v České republice, která je vedena v základním registru obyvatel ve formě referenční vazby na údaj v RÚIAN. Adresa X, byla zrušena; žalobkyně tak nemůže mít ve smyslu citovaného ustanovení evidován trvalý pobyt na této adrese. Protože si žalobkyně nezvolila jiné místo trvalého pobytu, má ode dne právní moci rozhodnutí evidován trvalý pobyt na adrese sídla ohlašovny.
8. Řízení týkající se nově vybudovaného objektu, kterému má být přiděleno i nové číslo popisné, pak se zrušením údaje o místě trvalého pobytu nikterak nesouvisí. Pokud bude objekt zkolaudován k bydlení, ubytování, nebo individuální rekreaci a bude mu přiděleno číslo popisné, nebo evidenční, popř. orientační, může žalobkyně sama ohlásit změnu místa svého trvalého pobytu na novou adresu. K domněnce žalobkyně, že v dědickém řízení nabyde po manželovi nemovitosti zapsané v KN na LV č. X, nezbyvá než uvést, že dle náhledu do KN nejsou na tomto LV zapsány žádné stavby. Žalovaný proto navrhl zamítnutí žaloby.
9. Na toto vyjádření, jakož i skutečnost, že usnesením ze dne 8. 1. 2020, č. j. 17 A 13/2019 - 36, soud nevyhověl návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku, reagovala žalobkyně replikou. Žalobkyně opět zdůraznila, že událost, jež nastala dnem 13. 11. 2019 (tedy zřejmě zrušení trvalého pobytu), měla nastat původně v roce 1992 a měla být posuzována podle jiných právních norem. Připomněla, že novela provedená zákonem č. 53/2004 Sb., kterým se mění některé zákony související s oblastí evidence obyvatel, teprve vnesla do tohoto ustanovení změnu spočívající v uspořádání důvodů ke zrušení údaje o místě trvalého pobytu z moci úřední, které byly rozšířeny o případy zániku či nezpůsobilosti objektu.
10. Žalobkyně dále uvedla, že veškerá korespondence, a to zejména do vlastních rukou, byla žalovanými doručována na tuto adresu po více jak 27 let, takto doručené dokumenty by v tomto případě byly neplatné. Tento fakt dodržel pouze jediný orgán, a to zdejší soud, který při doručování použil platné doručení. Na této adrese, resp. místě pobytu se podávala daňová podání, platily se daně a další poplatky z podnikání a živnosti. Na tuto adresu byly žalovanými zasílány volební lístky, v neposlední řadě, na tuto adresu byly zasílány sociální dávky jí i členům její rodiny. Vyjádření žalovaného označila za cynismus.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

11. Dne 27. 2. 2020 pak byla soudu doručena žádost žalobkyně, učiněna za společnost S & CH, spol. s r.o. o vstup do řízení, kterou soud vyhodnotil jako oznámení o uplatňování práva osoby zúčastněné na řízení, a usnesením ze dne 3. 3. 2020, č. j. 17A 13/2019 - 59, rozhodl, že uvedená společnost není osobou zúčastněnou na řízení.
12. Na ústním jednání konaném dne 18. 10. 2021 žalovaný setrval na své argumentaci v napadeném rozhodnutí a ve vyjádření k žalobě; žalobkyně ani její zástupce se nedostavili. Soud neprováděl ani dokazování, když účastníci nad rámec správního spisu ani žádné důkazní návrhy ve svých podáních či na jednání nevznesli.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

13. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí žalované soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí a v mezích uplatněných žalobních bodů [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
14. Podstatou projednávané věci je posouzení zákonnosti zrušení údaje o trvalém pobytu žalobkyně na adrese na adrese X, v evidenci obyvatel z důvodu, že objekt na dané adrese byl odstraněn.
15. Dříve, než však soud přistoupí k řešení této otázky a vypořádání žalobních námitek, musí předeslat, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu přísně ovládající tento typ řízení soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobce žalobní argumentaci dotvářel. Městský soud se tak mohl věnovat žalobkyní tvrzeným skutečnostem pouze v míře obecnosti, v jaké je sama žalobkyně vznesla (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2015, čj. 6 Afs 9/2015 - 31).
16. Zdejší soud zároveň připomíná, že pokud žalobce v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí pak soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (podrobněji srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013 - 128). Soud tedy s přihlédnutím k naposledy uvedeným judikatorním východiskům za dané situace předesílá, že se ztotožnil s argumentací, kterou již dříve uvedly správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí.
17. Stejně jako správní orgány přitom soud vycházel z následující rozhodné právní úpravy:
18. Podle § 10 odst. 1 zákona o evidenci obyvatel se místem trvalého pobytu *„rozumí adresa pobytu občana v České republice, která je vedena v základním registru obyvatel ve formě referenční vazby (kódu adresního místa) na referenční údaj o adrese v základním registru územní identifikace, adres a nemovitostí, kterou si občan zvolí zpravidla v místě, kde má rodinu, rodiče, byt nebo zaměstnání. Občan může mít jen jedno místo trvalého pobytu, a to v objektu, který je podle zvláštního právního předpisu¹¹⁾ označen číslem popisným nebo evidenčním, popřípadě orientačním číslem a který je určen pro bydlení, ubytování nebo individuální rekreaci (dále jen „objekt“). V případech stanovených tímto zákonem může být*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

místem trvalého pobytu sídlo oblašovny nebo sídlo zvláštní matriky, které je v informačním systému označeno jako adresa úřadu.“ (zvýraznění doplněno). Z odstavce druhého se pak podává, že „(z) přihlášení občana k trvalému pobytu nevyplyvají žádná práva k objektu uvedenému v odstavci 1 ani k vlastníkovu nemovitosti.“

19. V souladu s § 12 odst. 1 písm. b) zákona o evidenci obyvatel pak platí, že „*oblašovna rozhodne o zrušení údaje o místu trvalého pobytu, byl-li objekt, na jehož adrese je občan hlášen k trvalému pobytu, odstraněn nebo zanikl nebo je podle zvláštních právních předpisů nezpůsobilý k užívání za účelem bydlení*“. Zrušení údaje o místu trvalého pobytu se uvede v informačním systému (§ 12 odst. 3 téhož zákona).
20. Z právě citovaných ustanovení mj. vyplývá zásadní vazba údaje o trvalém pobytu občana na existenci objektu na adrese tohoto trvalého pobytu – z povahy věci nelze mít hlášen trvalý pobyt v objektu, který neexistuje. Stejně tak z citovaných ustanovení, konkrétně § 10 odst. 1, vyplývá jasná vazba mezi údajem o trvalém pobytu v evidenci obyvatel a referenčním údajem o adrese v RÚIAN.
21. Co se týče významu registru RÚIAN, ten „*jako jeden ze čtyř základních registrů (základních informačních systémů veřejné správy) byl zaveden zákonem o základních registrech s účinností od 1. 7. 2010 a obsahuje identifikační a lokalizační údaje o územních prvcích (včetně stavebních objektů) a územně evidenčních jednotkách (viz §§ 31 a 32 zákona o základních registrech). Do RÚIAN se zapisuje i odstranění stavebního objektu (budovy), jež navazuje na její fyzické odstranění v terénu, resp. v praxi zpravidla na ohlášení vlastníka nebo osoby odstranivší stavbu stavebnímu úřadu podle § 131a zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů. Pokud jde o editaci zapisovaných údajů v RÚIAN, podle § 42 odst. 1 zákona o základních registrech zapisuje identifikační údaje stavebního objektu a údaje o jeho vazbách na ostatní územní prvky místně příslušný stavební úřad. Odstavec třetí § 42 pak navíc výslovně stanoví, že stavební úřad nad rámec údajů v registru do informačního systému územní identifikace zapisuje i měsíc a rok odstranění stavebního objektu (viz také § 39 odst. 1 a 2 citovaného zákona), a to do tří dnů ode dne, kdy se o odstranění stavebního objektu dozví (§ 12 odst. 3 vyhlášky č. 359/2011 Sb., o základním registru územní identifikace, adres a nemovitostí).* (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22. 11. 2017, č. j. 30 A 61/2017 - 67).
22. Jak zdejší soud zjistil i z obsahu správního spisu, celý postup správního orgánu I. stupně iniciovala automatická reklamace – avízo o zániku adresy trvalého pobytu žalobkyně. Správní orgán se proto obrátil na odbor výstavby, jako příslušný stavební úřad, z jehož sdělení vyplynulo, že stavba č. p. X byla z RÚIAN vymazána k 30. 7. 2019. Stavební úřad popsal způsob vzniku RÚIAN v roce 2010 a to, jakým způsobem bylo postupně odstraňovány chybové hlášky vyvolané dřívějšími podklady. Uvedl, že předmětná stavba byla v kontrolních souborech označena chybou, proto se jí začal v roce 2018 zabývat, a zjistil, že se na pozemku parc. č. XA v k.ú. X již od roku 1992 žádná stavba nenachází. Vedle odstraněné stavby byla postavena stavba hotelu „Garni“ dosud nezkolaudovaná. Dále stavební úřad poukázal na to, že z katastru nemovitostí byla stavba vymazána již v roce 1999 a řešením tohoto rozporu tedy bylo vymazání stavby rovněž z RÚIAN. K tomu přiložil též ortofota a podklad k výmazu stavby z katastru nemovitostí – žádost o revizi údajů ze dne 10. 2. 1999. Ve správním spise jsou dále obsaženy záznamy o vyhledávání v RÚIAN i výpisy z katastru nemovitostí, z nichž vyplývá, že předmětná stavba č. p. X nebyla nalezena a že se na pozemku parc. č. XA žádná stavba nenachází.
23. Vzhledem k právě uvedenému tak správnímu orgánu I. stupně nezbyvalo, než rozhodnout o zrušení údaje o trvalém pobytu žalobkyně na adrese předmětné stavby. Tato stavba není

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

vedena ani v RÚIAN ani v katastru nemovitostí a rovněž z šetření stavebního úřadu, doloženého i ortofotografiemi, vyplývalo, že stavba neexistuje ani fyzicky – byla odstraněna již v roce 1992. To ostatně potvrzuje i žalobkyně. V tomto ohledu je potřeba zdůraznit i to, že, že údaj o trvalém pobytu má pouze evidenční povahu a nejsou s ním spojena žádná práva k objektu.

24. Je přitom zcela irrelevantní, že stavba č. p. X byla fyzicky odstraněna již v roce 1992 a o zrušení trvalého pobytu bylo rozhodnuto v roce 2019. Jak soud již uvedl výše, pro údaj o trvalém pobytu je rozhodná provazba na údaj o adrese v RÚIAN. Ten byl přitom vymazán také až v roce 2019, a to v souvislosti s uvedením stavu zápisu do souladu s katastrem nemovitostí a především se stavem fyzickým. To, že k tomu došlo až v roce 2019, ovšem nemůže znamenat, že by snad nebyl naplněn zákonný důvod pro zrušení trvalého pobytu podle § 12 odst. 1 písm. b) zákona o evidenci obyvatel. Bylo by ostatně v rozporu se zjevným smyslem a účelem daného ustanovení, kterým je – zcela logické – vyloučení navázání trvalého pobytu na neexistující objekt, aby dané ustanovení, jež bylo do zákona o evidenci obyvatel vloženo novelou č. 53/2004 Sb., působilo jen *pro futuro* a nevztahovalo se na objekty, které byly odstraněny před okamžikem účinnosti této novely. Tomu ostatně nesvědčí ani samotné jazykové znění daného ustanovení, které užívá minulého času (*byl odstraněn, zanikl*), nehledě na to, že předmětná novela v tomto ohledu neobsahovala ani žádná přechodná ustanovení. Pro úplnost soud k této námitce dodává, že ani uplynulá doba, ani případné vědomí stavebního úřadu, tedy jiné součásti Úřadu městské části Praha 12, o odstranění objektu nemohlo založit legitimní očekávání žalobkyně, že jí bude zachován údaj o trvalém pobytu přesto, že stavební objekt vůbec neexistuje.
25. Z vyjádření stavebního úřadu je také zřejmé, že předmětný objekt nebyl nahrazen novým objektem, neboť ten (mělo jít o hotel „Garni“) byl postaven vedle původního objektu a především dosud nebyl zkolaudován. V souvislosti s ním mělo být pouze užíváno číslo popisné dříve zbořeného objektu. Přesně v tomto duchu reagoval na argumentaci žalobkyně i žalovaný a nelze tak souhlasit s námitkou, že se tímto novým objektem nezabýval. Žalobkyně přitom jeho závěry relevantně nezpochybnila. Soud k tomu dodává, že skutečnost, že je z části na tomtéž pozemku postaven nový stavební objekt, neznamena, že by automaticky nahradil objekt původní a získal jeho číslo popisné, zvláště pak tehdy, pokud nebyl náležitě zkolaudován. Je proto zcela bez významu, jestli žalobkyně má v daném objektu smluvně zajištěno doživotní užívání bytové jednotky. Stejně tak je nevýznamné, jestli bylo žalobkyni více než dvacet let doručováno na předmětnou adresu, neboť tato skutečnost nemůže založit důvod pro zápis údaje o trvalém pobytu (resp. jeho ponechání). Z hlediska řádnosti doručení přitom není pochybením, pokud orgány žalobkyně doručovaly na evidovanou adresu trvalého pobytu.
26. Konečně tvrzení, že správní orgány nutí žalobkyni v souvislosti s úmrtím jejího manžela dělat něco, co by nikdy neudělala, zdejší soud již nerozumí vůbec. Jak přitom správně uvedl žalovaný, probíhající dědické řízení není pro posouzení důvodnosti zrušení trvalého pobytu vůbec podstatné. Podstatné je, že původní stavba byla odstraněna a vymazána z RÚIAN. Přestože přitom žalobkyně případně zmínila, že správní orgán I. stupně nesprávně poukazoval na to, že na LV X se žádná stavba nenachází, neboť pozemek parc. č. XA je zapsán na LV X, nemohlo to nic změnit na odstranění předmětné stavby. Je přitom třeba zdůraznit, že údaj o trvalém pobytu je toliko evidenční a nejsou s ním spojena žádná práva k objektu. Z výpisu z katastru nemovitostí ostatně vyplývá, že u pozemku parc. č.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

XA je jako způsob využití uváděno zbořeníště a ani na něm se žádná stavba nenachází. Pro úplnost pak soud dodává, že v postupu správních orgánů neshledal ani náznak účelovosti.

VI. Závěr a náklady řízení

27. Na základě všech shora uvedených skutečností soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovanému pak žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. října 2021

Mgr. Martin Lachmann v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.